

Svar (14/1 02)**Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):**

Søfartsstyrelsen har oplyst, at efter § 131 i Søloven har en skibsfører ansvaret for, at skibet er i sødygtig stand, herunder at det er tilstrækkeligt udrustet og i forsvarlig stand til modtagelse, befordring og opbevaring af ladningen. Det følger endvidere af § 10 i lov om sikkerhed til søs, at skibsføreren skal sørge for, at skibet er i sikkerheds- og sundhedsmæssig forsvarlig stand, og at arbejdet om bord kan tilrettelægges således, at dette kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt.

Disse bestemmelser er suppleret med Søfartsstyrelsens tekniske forskrift nr. 2 af 26. august 1996. Forskriftens § 2 foreskriver, at arbejdet i alle led skal planlægges og tilrettelægges således, at det kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Efter forskriftens § 12 skal det ved udførelsen af arbejdet bl.a. sikres, at fare for eksplosion, brand, forgiftning og kvælning m.v. er effektivt forebygget. Forskriften nævner ikke specielt skibsførerens ansvar, men dette forhold er reguleret i § 10 i lov om sikkerhed til søs. Hvorvidt en skibsfører i den konkrete situation er ansvarlig, og om der i så tilfælde skal eller bør rejses tiltale, vil altid bero på en vurdering, herunder en vurdering af skyldspørgsmålet.

Skibsføreren er ikke den eneste, som har ansvaret for de ombordværende. Skibsførerens ansvar suppleres mere generelt af § 32, stk. 5, i lov om sikkerhed til søs. Herefter kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Efter straffelovens § 27 forudsætter strafansvar for en juridisk person, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer, dvs. fortrinsvis virksomhedens ansatte.

Det gældende ansvarssystem inden for strafferetten (virksomhedsansvaret) er lovfæstet ved lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven og bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1289/1995. I bemærkningerne til straffelovforslaget (Folketingstidende 1995-96, Tillæg A, side 4058) er det forudsat, at virksomhedsansvaret på mange områder må være det primære. Det gælder især, når en lovovertrædelse er moti-

veret af økonomiske grunde, men også, hvis den udviste uagtsomhed ikke er graverende. Har ledelsen af virksomheden eller en overordnet ansat, herunder direktøren, handlet forsæligt eller udvist grov uagtsomhed, skal tiltalen – foruden imod virksomheden – rejses mod den eller de personligt ansvarlige.

Spm. nr. S 191

Til trafikministeren (3/1 02) af:

Kristen Touborg (SF):

»Hvor mange og hvilke nye togstationer vil regeringen i de kommende år søge etableret/åbnet i Midt- og Vestjylland?«

Svar (10/1 02)

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Stationen Gjesing i det nordlige Esbjerg er i øjeblikket under forberedelse og forventes åbnet i løbet af 2002. Stationerne Hørning og Viby mellem Skanderborg og Århus forventes åbnet december 2003. Derudover har regeringen ikke aktuelt planer om at åbne nye stationer i Midt- og Vestjylland.

Regeringen vil i løbet af 2002 overveje en investeringsplan for perioden frem mod 2010. I den forbindelse kan etablering af nye togstationer indgå i overvejelserne. Det kan ikke udelukkes at vise sig relevant at åbne nye stationer, herunder i Midt- og Vestjylland. Etablering af en ny togstation er imidlertid ikke ukompliceret. Udover de ikke ubetydelige omkostninger til selve anlægget vil en ny station i mange tilfælde forringe togbetjeningen for de eksisterende rejsende, fordi nye stationer ofte indebærer et ekstra stop og dermed forlænget rejsetid.

Valget af Arriva til betjening af midt- og vestjyske strækninger fra januar 2003 vil ikke forringe muligheden for at åbne nye stationer på de udbudte strækninger. Kontrakten mellem Trafikministeriet og Arriva vil indeholde bestemmelser om håndteringen af ændringer som f.eks. åbning af nye stationer.